

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul X — Nr. 121

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 23 martie 1998

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
	LEGI ȘI DECRETE			ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
58.	— Legea bancară	1-12			
86.	— Decret pentru promulgarea Legii bancare	12	5/1997.	— Decizie a directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor pentru avizarea funcțio- nării ca organism de gestiune colectivă a drepturi- lor conexe în domeniul muzical a Uniunii Producătorilor de Fonograme din România „UPFR“	15
	HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI				
131.	— Hotărâre pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 447/1997 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor	13-14			

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGEA BANCARĂ

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Secțiunea 1

Domeniul de aplicare

Art. 1. — Activitatea bancară în România se desfășoară prin Banca Națională a României și prin bănci.

Prin lege se poate autoriza desfășurarea activității bancare și de către alte persoane juridice, cu respectarea principiilor prezentei legi.

Art. 2. — Prezenta lege se aplică băncilor, persoane juridice române, constituite ca societăți comerciale, precum și sucursalelor din România ale băncilor, persoane juridice străine.

Prevederile cap. X din prezenta lege se aplică și persoanelor juridice care fac transfer interbancar de fonduri.

Secțiunea a 2-a

Definiții

Art. 3. — În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *Banca Națională a României* — banca centrală a statului român, având personalitate juridică; atribuțiile acesteia sunt cele prevăzute în Legea privind Statutul Băncii Naționale a României și în prezenta lege;

b) *bancă* — persoana juridică autorizată să desfășoare, în principal, activități de atragere de depozite și de acordare de credite în nume și cont propriu;

c) *filială* — persoana juridică în care o altă persoană sau grup de persoane care acționează împreună deține

50% sau mai mult din acțiunile cu drept de vot sau o participație semnificativă care permite acestora să exercite controlul efectiv asupra conducerii sau politicilor filialei;

d) *sucursală* — unitate operațională fără personalitate juridică a unei bănci și care efectuează în mod direct toate sau unele dintre activitățile băncii, în limita mandatului dat de aceasta;

e) *afiliată a unei bănci* — o filială a băncii respective sau o societate comercială pentru care banca este filială ori o societate comercială care, împreună cu banca respectivă, se află sub controlul comun al altei societăți comerciale;

f) *depozit* — sumă de bani încredințată în următoarele condiții:

— să fie rambursată în totalitate, cu sau fără dobândă sau orice alte facilități, la cerere sau la un termen convenit de către deponent cu depozitarul;

— să nu se refere la transmiterea proprietății, la furnizarea de servicii sau la acordarea de garanții;

g) *credit* — orice angajament de plată a unei sume de bani în schimbul dreptului la rambursarea sumei plătită, precum și la plata unei dobânzi sau a altor cheltuieli legate de această sumă sau orice prelungire a scadenței unei datorii și orice angajament de achiziționare a unui titlu care încorporează o creanță sau a altui drept la plata unei sume de bani.

Din punct de vedere al scadenței, creditul poate fi:

— pe termen scurt, a cărui durată de rambursare nu depășește 12 luni;

— pe termen mediu, a cărui durată de rambursare este cuprinsă între 1 și 5 ani;

— pe termen lung, a cărui durată de rambursare depășește 5 ani;

h) *conducătorii băncii* — persoanele, cel puțin două, care, potrivit actelor constitutive și/sau hotărârii organelor statutare ale băncii, sunt împuternicite să conducă și să coordoneze activitatea zilnică a acesteia și sunt investite cu competența de a angaja răspunderea băncii. Aceștia sunt președintele și vicepreședintele/vicepreședinții consiliului de administrație, în cazul băncilor, persoane juridice române, și directorii împuterniciți să angajeze legal în România banca străină autorizată să funcționeze pe teritoriul României, printr-o sucursală;

i) *acționar semnificativ* — persoana care deține cel puțin 5% din acțiunile unei bănci;

j) *persoană* — persoana fizică, juridică și orice grup de persoane care acționează împreună și care constituie sau nu constituie o persoană juridică;

k) *grup de persoane care acționează împreună* — două sau mai multe persoane care au încheiat un acord, în vederea obținerii sau exercitării drepturilor de vot, pentru a înfăptui o politică comună față de bancă.

Se consideră existența unui acord:

— între soți, rude și afini până la gradul al doilea inclusiv, precum și între aceștia și societățile aflate sub controlul efectiv al acestora;

— între o societate, președintele consiliului de administrație și administratorii acesteia;

— între o societate și societățile asupra cărora ea deține direct sau indirect puterea efectivă de control;

— între societăți aflate sub controlul efectiv al aceleiași sau al aceluiași persoane;

l) *societate aflată sub control efectiv* — societatea în care o persoană fizică sau juridică:

— deține cel puțin 50% din drepturile de vot;

— are dreptul de a numi sau de a înlocui majoritatea membrilor consiliului de administrație;

— poate decide asupra gestiunii și politicii financiar-bancare în baza unui acord încheiat cu alți acționari sau asociați;

m) *autorizație* — actul emis de Banca Națională a României, care acordă dreptul de a desfășura activitățile specificate în aceasta;

n) *reglementare* — act normativ emis de Banca Națională a României în aplicarea prezentei legi și care este obligatoriu pentru toate băncile. În această categorie se includ: regulamente, norme, circulare și alte acte cu caracter general, emise de Banca Națională a României;

o) *ordin* — act emis de Banca Națională a României în aplicarea prezentei legi sau a unei reglementări emise în baza prezentei legi și care este obligatoriu pentru una sau mai multe bănci;

p) *capital* — valoarea patrimoniului net, calculată ca diferență între total active și pasivele reprezentând obligații, evidențiate în bilanțul contabil conform reglementărilor Băncii Naționale a României. La constituire, acesta reprezintă capitalul social;

r) *fonduri proprii* — fondurile proprii ale căror metodologie de calcul și nivel minim sunt stabilite de Banca Națională a României;

s) *documentație de credit* — documentația care stă la baza unei convenții intervenite între o bancă și o altă persoană pentru acordarea unui credit și cuprinde cel puțin:

— situații financiare curente ale solicitantului de credit și ale oricărui garant al acestuia, inclusiv proiecția fluxurilor financiare pentru perioada de rambursare a creditului și de plată a dobânzilor;

— o descriere a modalităților de garantare pentru plata integrală a datoriei și, după caz, o evaluare a bunurilor care fac obiectul garanției;

— o descriere a condițiilor creditului, cuprinzând valoarea creditului, rata dobânzii, schema de rambursare și obiectivul debitorului sau scopul pentru care a solicitat creditul;

— semnătura fiecărei persoane care a autorizat creditul în numele băncii;

t) *măsuri de remediere* — măsuri de înlăturare a consecințelor uneia sau unora dintre faptele prevăzute la art. 69 și care pot include:

— stabilirea unui plan de majorare a fondurilor proprii;

— înființarea de către consiliul de administrație al băncii a unor comitete pentru supravegherea administrării creditului, gestiunea activelor și pasivelor sau a controlului intern;

— suspendarea administratorilor pe o perioadă care să nu depășească un an sau înlocuirea acestora;

- înlocuirea directorilor executivi și a cenzorilor;
- îmbunătățirea măsurilor de control intern;

u) *un singur debitor* — orice persoană sau grup de persoane fizice și/sau juridice față de care banca are o expunere și care sunt legate economic între ele în sensul că:

— una dintre persoane exercită asupra celorlalte, direct sau indirect, putere de control;

— nivelul cumulat al împrumuturilor acordate reprezintă un singur risc de credit pentru bancă, întrucât persoanele sunt legate într-o asemenea măsură încât, dacă unele dintre ele vor întâmpina dificultăți de rambursare, alta sau celelalte vor întâmpina dificultăți similare. În cazul acestor persoane se vor lua în considerare, fără a fi limitative, următoarele situații:

- sunt filialele aceleiași persoane;
- au aceeași conducere;
- garanții încrucișate;
- interdependență comercială directă, care nu poate fi substituită într-un termen scurt;

v) *expunere* — orice angajament asumat de o bancă față de un singur debitor, indiferent dacă este efectiv sau potențial, evidențiat în bilanțul contabil sau în afara bilanțului, incluzând, fără a se limita la acestea:

- credite;
- efecte de comerț scontate;
- investiții în acțiuni și alte valori mobiliare;
- efecte de comerț avalizate;
- garanții emise;
- acreditive deschise sau confirmate;

x) *supraveghere prudențială bancară* — stabilirea unor norme și indicatori de prudență bancară și urmărirea respectării acestora, în scopul prevenirii și limitării riscurilor bancare și, prin acestea, asigurarea stabilității și viabilității întregului sistem bancar.

Secțiunea a 3-a **Interdicții**

Art. 4. — Se interzice oricărei persoane să desfășoare activitate bancară pe teritoriul României fără o autorizație emisă de Banca Națională a României.

Art. 5. — Se interzice oricărei persoane, care nu are autorizație emisă de Banca Națională a României, să utilizeze denumirea de *bancă* sau derivatele denumirii de *bancă*, în legătură cu o activitate, un produs sau un serviciu, cu excepția cazului în care această utilizare este stabilită sau recunoscută prin lege sau printr-un acord internațional, sau când, din contextul în care este folosit cuvântul *bancă*, rezultă neîndoielnic că nu este vorba de activități bancare.

Art. 6. — Se interzice oricărei bănci străine să se angajeze direct într-o activitate bancară în România, cu excepția cazului în care activitatea este desfășurată printr-o filială constituită ca bancă, persoană juridică română, sau printr-o sucursală, pentru care a fost emisă o autorizație de către Banca Națională a României.

Art. 7. — Se interzice oricărei persoane, alta decât o bancă autorizată sau o societate autorizată conform legii, să se angajeze în activități de acceptare de depozite.

CAPITOLUL II

Activități permise băncilor

Art. 8. — Băncile, persoane juridice române, și sucursalele băncilor străine pot desfășura, în limita autorizației acordate, următoarele activități:

- a) acceptarea de depozite;
- b) contractarea de credite, operațiunile de factoring și scontarea efectelor de comerț, inclusiv forfetare;
- c) emiterea și gestiunea instrumentelor de plată și de credit;
- d) plăți și decontări;
- e) leasing financiar;
- f) transferuri de fonduri;
- g) emiterea de garanții și asumarea de angajamente;
- h) tranzacții în cont propriu sau în contul clienților cu:
 - instrumente monetare negociabile (cecuri, cambii, certificate de depozit);
 - valută;
 - instrumente financiare derivate;
 - metale prețioase, obiecte confecționate din acestea, pietre prețioase;
 - valori mobiliare;
- i) intermedierea în plasamentul de valori mobiliare și oferirea de servicii legate de acesta;
- j) administrarea de portofolii ale clienților, în numele și pe riscul acestora;
- k) custodia și administrarea de valori mobiliare;
- l) depozitar pentru organismele de plasament colectiv de valori mobiliare;
- m) închirierea de casete de siguranță;
- n) consultanță financiar-bancară;
- o) operațiuni de mandat.

Băncile pot desfășura activitățile prevăzute de legislația privind valorile mobiliare și bursele de valori prin societăți distincte, specifice pieței de capital, care vor funcționa sub reglementarea și supravegherea Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare, cu excepția activităților care, potrivit acestei legislații, pot fi desfășurate în mod direct de către bănci.

Operațiunile de leasing financiar vor fi desfășurate de către bănci, prin societăți distincte, constituite în acest scop.

CAPITOLUL III

Autorizarea băncilor

Art. 9. — Băncile, persoane juridice române, pot funcționa numai pe baza autorizației emise de Banca Națională a României. Ele se constituie sub forma juridică de societate comercială pe acțiuni, în baza aprobării Băncii Naționale a României, cu respectarea prevederilor legale în vigoare, aplicabile societăților comerciale.

Prevederile alineatului precedent se aplică în mod corespunzător și în cazul sucursalelor băncilor, persoane juridice străine.

Art. 10. — Băncile străine au obligația să notifice Banca Națională a României deschiderea de reprezentanțe în România, în conformitate cu reglementările date de aceasta.

Reprezentanțele băncilor străine își vor limita activitatea la acte de informare, de legătură sau de reprezentare și nu vor efectua nici un fel de operațiuni supuse dispozițiilor prezentei legi.

Art. 11. — Cererea de autorizare va fi înaintată Băncii Naționale a României în forma stabilită de aceasta. Documentația care trebuie să însoțească cererea, termenele și procedura de autorizare vor fi stabilite prin reglementările Băncii Naționale a României.

Condițiile în care autorizația poate fi acordată vor fi reglementate de Banca Națională a României și se vor referi, fără a fi limitative, la:

- a) calificarea și experiența profesională a conducătorilor băncii;
- b) nivelul minim al capitalului social subscris, care trebuie vărsat, în formă bănească, în totalitate, la momentul constituirii;
- c) studiul de fezabilitate al băncii;
- d) acționarii semnificativi și fondatorii băncii;
- e) structura acționariatului;
- f) sediul băncii;
- g) auditorul independent, potrivit art. 61.

Art. 12. — Banca Națională a României poate cere unui solicitant să prezinte orice informație și documente suplimentare, dacă cele prezentate sunt incomplete sau insuficiente.

Art. 13. — În termen de cel mult 4 luni de la primirea cererii, Banca Națională a României va aproba constituirea unei bănci sau va respinge cererea și va comunica în scris solicitantului hotărârea sa, împreună cu motivele care au stat la baza acesteia, în cazul respingerii cererii.

În termen de două luni de la comunicarea aprobării de constituire, în vederea obținerii autorizației de funcționare vor fi prezentate Băncii Naționale a României documentele care atestă constituirea legală a băncii. În cazul băncilor care se constituie pe calea subscripției publice, termenul de prezentare a acestor documente este de 8 luni.

Banca Națională a României decide cu privire la autorizarea funcționării unei bănci în termen de cel mult 4 luni de la data primirii documentelor prevăzute la alin. 2.

Art. 14. — Cererea de autorizare va fi respinsă, dacă:

- a) documentația prezentată este incompletă sau nu este întocmită în conformitate cu dispozițiile legale în vigoare;
- b) documentația prezentată este insuficientă pentru a determina dacă:
 - banca va desfășura o activitate în conformitate cu prezenta lege;
 - onorabilitatea, pregătirea și experiența profesională a conducătorilor băncii și calitatea acționarilor semnificativi sunt corespunzătoare pentru îndeplinirea obiectivelor

prevăzute în studiul de fezabilitate și a activităților financiar-bancare propuse a fi desfășurate;

c) capitalul social este mai mic decât nivelul minim stabilit de Banca Națională a României;

d) forma juridică este alta decât cea prevăzută la art. 9;

e) din evaluarea studiului de fezabilitate și/sau din rapoartele anuale ale băncii străine, după caz, rezultă că banca nu poate asigura realizarea obiectivelor propuse în condiții compatibile cu buna funcționare a sistemului bancar și cu regulile unei practici bancare prudente, care să asigure clienței o siguranță satisfăcătoare, sau acestea nu corespund condițiilor existente în cadrul segmentului de piață ce urmează a fi acoperit de serviciile oferite de bancă;

f) conducătorii băncii, administratorii sau cenzorii acesteia nu au onorabilitatea necesară, calificarea și experiența profesională adecvate funcției lor, potrivit art. 25, sau cu privire la care a fost luată una dintre măsurile prevăzute la art. 69 sau 70;

g) calitatea fondatorilor sau a acționarilor semnificativi nu corespunde nevoii garantării unei gestiuni sănătoase și prudente a băncii, pentru cauze cum ar fi:

— puterea financiară a acestora nu este suficientă pentru a evita dependența de dividendele distribuite sau de alte avantaje pe care le-ar putea obține de la bancă, în vederea satisfacerii obligațiilor lor financiare în primii 3 ani de activitate a băncii;

— sursa fondurilor utilizate pentru obținerea participației este un credit intern;

— condamnări penale;

— persoanele juridice care au calitatea de fondator sau de acționar semnificativ sunt în funcțiune de mai puțin de 3 ani;

h) înainte de obținerea aprobării de constituire, fondatorii au făcut comunicări publice asupra înființării sau funcționării băncii;

i) nu sunt respectate prevederile prezentei legi sau reglementările date în aplicarea acesteia.

Art. 15. — Prevederile art. 11–14 se aplică, în mod corespunzător, și în cazul sucursalelor băncilor străine, cererea de autorizare fiind înaintată Băncii Naționale a României de către banca străină respectivă.

CAPITOLUL IV

Retragerea autorizației

Art. 16. — Banca Națională a României poate retrage autorizația unei bănci sau unei filiale românești, unei filiale sau sucursale a unei bănci străine:

— la cererea băncii;

— ca sancțiune, potrivit art. 69 alin. 2 lit. e);

— pe baza unuia dintre următoarele motive:

a) banca nu a început operațiunile pentru care a fost autorizată, în termen de un an de la primirea autorizației, sau nu și-a exercitat, de mai mult de 6 luni, activitatea de acceptare de depozite;

- b) autorizația a fost obținută pe baza unor declarații false sau prin orice alt mijloc ilegal;
- c) acționarii au decis să dizolve și să lichideze banca;
- d) a avut loc o fuziune sau o divizare a băncii;
- e) autoritatea competentă din țara în care are sediul banca străină ce a înființat o sucursală în România i-a retras acesteia autorizația de a desfășura activități bancare;
- f) s-a retras autorizația băncii a cărei filială este.

Art. 17. — Hotărârea Băncii Naționale a României de retragere a autorizației se comunică în scris băncii, filialei sau sucursalei în cauză, împreună cu motivele care au stat la baza acesteia, și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, precum și în două publicații de circulație națională.

Hotărârea de retragere a autorizației produce efecte de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României sau de la o dată ulterioară, specificată în hotărârea respectivă.

Art. 18. — Începând cu data intrării în vigoare a hotărârii de retragere a autorizației, băncii, filialei sau sucursalei respective i se interzice angajarea în orice operațiune financiară.

CAPITOLUL V

Fuziunea și divizarea băncilor

Art. 19. — Fuziunea sau divizarea băncilor se va efectua potrivit dispozițiilor legale, precum și cu respectarea reglementărilor Băncii Naționale a României.

Art. 20. — Fuziunea a două sau mai multe bănci sau divizarea unei bănci se decide de fiecare bancă, conform statutului propriu. Înaintea începerii activității, banca sau băncile rezultate ca urmare a fuziunii sau a divizării sunt obligate să obțină autorizația Băncii Naționale a României.

CAPITOLUL VI

Organizarea și conducerea băncilor

Art. 21. — Organizarea și conducerea băncilor se stabilesc prin actele constitutive ale băncilor, în conformitate cu legislația comercială și cu respectarea dispozițiilor prezentei legi.

Art. 22. — În toate actele ei oficiale, banca trebuie să se identifice în mod clar printr-un minim de date: firma sub care banca este înmatriculată în registrul comerțului, capitalul social, adresa sediului principal, numărul și data înmatriculării în registrul comerțului, numărul și data înmatriculării în registrul bancar.

Art. 23. — Banca este angajată prin semnătura a cel puțin doi conducători, având competențele stabilite prin actele constitutive proprii, sau a cel puțin două persoane împuternicite de către aceștia, în conformitate cu regulamentele proprii ale băncii și cu reglementările emise de Banca Națională a României în acest sens.

Art. 24. — Fiecare bancă va avea un regulament propriu de funcționare, aprobat de organele statutare, prin care va stabili cel puțin:

- a) structura organizatorică a băncii;

b) atribuțiile fiecărui compartiment al băncii și relațiile dintre acestea;

c) atribuțiile sucursalelor și ale altor sedii secundare ale băncii;

d) atribuțiile comitetului de risc, comitetului de administrare a activelor și pasivelor, comitetului de credite; înființarea acestor comitete este obligatorie în desfășurarea activității băncii;

e) competențele și răspunderea conducătorilor băncii, directorilor executivi, șefilor sucursalelor și ai altor sedii secundare ale băncii și ale altor salariați care se angajează în operațiuni financiar-bancare în numele și contul băncii;

f) sistemul de control intern al băncii.

Art. 25. — Conducătorii băncii trebuie să fie rezidenți în România, să exercite exclusiv funcția în care au fost numiți și cel puțin unul dintre aceștia să fie cetățean român. Ei trebuie să fie licențiați, să fi lucrat cel puțin 5 ani în activitatea financiar-bancară și să nu fi cauzat, prin activitatea lor, falimentul unei societăți comerciale.

Persoanele desemnate în calitate de conducători ai băncii trebuie să fie aprobate de Banca Națională a României înainte de începerea exercitării funcției.

Banca Națională a României poate să stabilească și alte reguli și norme etice și profesionale pentru calitatea și activitatea personalului bancar.

Art. 26. — În cazul în care consiliul de administrație al băncii delegă o parte dintre competențele sale unui comitet de direcție, potrivit legii, toți conducătorii băncii vor face parte din acesta.

În acest caz, președintele consiliului de administrație conduce și comitetul de direcție.

Art. 27. — Administratorii băncii pot fi numai persoane fizice, în număr de cel mult 11. Termenul mandatului lor nu poate fi mai mare de 4 ani, cu posibilitatea de a fi realeși.

În afară de condițiile prevăzute de legislația în vigoare referitoare la administratori, o persoană nu poate fi aleasă în consiliul de administrație al unei bănci, iar dacă a fost aleasă, decade din mandatul său, dacă:

a) este salariat al băncii în cauză, cu excepția conducătorilor acesteia;

b) este salariat, administrator sau cenzor la o altă bancă. Fac excepție salariații și administratorii unei bănci, în cazul în care sunt aleși administratori la o filială a băncii;

c) în ultimii 5 ani i s-a retras aprobarea de către Banca Națională a României, potrivit art. 69, sau a fost înlocuită, potrivit art. 70, ca urmare a unei măsuri de remediere luate de bancă.

Art. 28. — Pot fi cenzori ai unei bănci numai persoanele fizice care au calitatea de expert contabil sau contabil autorizat cu studii superioare, în condițiile legii, și au experiență de cel puțin 5 ani în domeniul financiar-bancar, precum și societățile de expertiză contabilă autorizate să desfășoare această activitate pe teritoriul României.

Nu pot fi cenzori ai unei bănci persoanele care, potrivit art. 70 din prezenta lege, au fost în ultimii 5 ani înlocuite ca urmare a unei măsuri de remediere luate de o bancă.

CAPITOLUL VII

Conflictul de interese

Art. 29. — Administratorul notifică în scris băncii natura și întinderea interesului sau relației sale materiale, dacă:

a) este parte a unui contract cu banca;

b) este administrator al unei persoane juridice care este parte a unui contract cu banca;

c) are un interes material sau o relație materială cu o persoană care este parte într-un contract cu banca, cu excepția contractelor de depozit sau de păstrare de valori.

Art. 30. — Obligația prevăzută la art. 29 revine administratorului atunci când a cunoscut sau trebuia să cunoască faptul că a fost încheiat sau este în curs de a fi încheiat un astfel de contract.

Art. 31. — Administratorul unei bănci este obligat ca, ori de câte ori este necesar, dar nu mai puțin de o dată pe an, să prezinte, în scris, consiliului de administrație al băncii o declarație din care să rezulte numele și adresa asociaților săi și date referitoare la interesele materiale de natură financiară, comercială, agricolă, industrială sau de altă natură ale administratorului și ale familiei sale.

Art. 32. — Un administrator care are un interes material sau o relație materială, în sensul art. 29, 31 și 33, nu va participa la dezbaterile asupra contractului și se va abține de la vot asupra oricărei probleme legate de acest contract.

În scopul realizării cvorumului necesar luării unei decizii asupra contractului în cauză, administratorul va fi considerat prezent.

Art. 33. — Un interes este considerat material, în sensul prevederilor art. 29 și 31, dacă se referă la averea, afacerea sau interesele familiei (soțului/soției, rudelor și afiniilor până la gradul al doilea inclusiv) persoanei care are interes.

Art. 34. — Când un administrator nu declară un conflict de interese, în conformitate cu prevederile prezentului capitol:

a) banca, un acționar al acesteia sau Banca Națională a României poate cere instanței judecătorești anularea oricărui contract în care acesta are un interes material nedeclarat, potrivit celor prevăzute în prezentul capitol;

b) Banca Națională a României, potrivit art. 70, poate cere băncii suspendarea administratorului pe o perioadă care să nu depășească un an sau înlocuirea acestuia.

CAPITOLUL VIII

Secretul profesional

Art. 35. — Banca va păstra confidențialitatea tuturor tranzacțiilor și serviciilor pe care le oferă, inclusiv cu privire la identitatea titularilor conturilor.

Art. 36. — Personalul unei bănci, supus prevederilor prezentei legi, nu are dreptul de a folosi sau de a dezvălui, nici în timpul activității, nici după încetarea acesteia, fapte sau date care, devenite publice, ar dăuna intereselor ori prestigiului unei bănci sau vreunui client al acesteia.

Prevederile de mai sus se aplică și persoanelor care obțin informații de natura celor arătate, din rapoarte ori alte documente ale băncii.

Art. 37. — Orice membru al consiliului de administrație al unei bănci, precum și toate persoanele care participă la activitatea băncii sunt obligate să păstreze secretul profesional. Informații privind sumele depuse și operațiunile efectuate pe numele persoanelor fizice și juridice se vor transmite numai titularilor sau reprezentanților lor legali, iar în cauzele penale în care s-a pus în mișcare acțiunea penală împotriva titularului, la cererea scrisă a procurorului sau a instanței judecătorești. Personalul băncii nu poate uza, în folos personal, de informațiile bancare pe care le deține sau de care a luat cunoștință în orice mod.

Prevederile alin. 1 se aplică și persoanelor care obțin, din activitatea de control și supraveghere sau din rapoarte ori documente ale băncii, informații de natura celor arătate mai sus.

CAPITOLUL IX

Cerințe operaționale

Secțiunea 1

Dispoziții generale

Art. 38. — În activitatea lor, băncile se supun reglementărilor și ordinelor emise de Banca Națională a României, date în aplicarea legislației privind politica monetară, de credit, valutară, de plăți, de asigurare a prudenței bancare și de supraveghere bancară.

Băncile își organizează întreaga activitate în conformitate cu regulile unei practici bancare prudente și sănătoase și cu cerințele legii.

Modificările în situația băncii sunt supuse aprobării Băncii Naționale a României, în condițiile stabilite de aceasta prin reglementări. Înregistrarea în registrul comerțului a mențiunilor privind respectivele modificări se va face numai după obținerea acestei aprobări.

În statutele lor, băncile nu vor putea stabili excepții de la principiul potrivit căruia o acțiune dă dreptul la un singur vot.

Acțiunile emise de bănci vor putea fi numai nominative.

Art. 39. — În vederea funcționării, în termen de 30 de zile de la data obținerii autorizației, fiecare bancă este obligată să deschidă cont curent la Banca Națională a României, conform reglementărilor emise de aceasta. Transferurile bănești operate prin înscrieri în contul curent deschis în evidențele Băncii Naționale a României sunt irevocabile și necondiționate.

Băncile pot deschide la Banca Națională a României și alte conturi, în condițiile stabilite de aceasta.

Secțiunea a 2-a
Cerințe de capital

Art. 40. — Capitalul social al unei bănci trebuie vărsat, integral și în formă bănească, la momentul subscrierii.

Capitalul social minim este stabilit de Banca Națională a României.

La constituire, aportul de capital va fi vărsat într-un cont, cu dobândă la vedere sau la termen, deschis la o bancă, persoană juridică română, sau la o sucursală a unei bănci străine autorizate să funcționeze pe teritoriul României. Contul de capital va fi blocat până la înmatricularea băncii în registrul comerțului.

Băncile trebuie să mențină în permanență un nivel minim al capitalului social, în formă bănească, în conformitate cu reglementările Băncii Naționale a României.

Sucursalele băncilor străine vor menține în permanență un capital de dotare, la nivelul prevăzut prin reglementările Băncii Naționale a României, pentru capitalul social minim al băncilor, persoane juridice române.

Art. 41. — Băncile pot majora capitalul social, pe lângă subscrierea de noi aporturi în formă bănească, potrivit legislației în vigoare, și prin utilizarea următoarelor surse:

a) primele de emisiune sau de aport și alte prime legate de capital, integral încasate, rămase după plata și acoperirea cheltuielilor neamortizate efectuate cu astfel de operațiuni, precum și rezervele constituite pe seama unor astfel de prime;

b) dividendele din profitul net convenit acționarilor după plata impozitului pe dividende potrivit legii;

c) rezervele din influențele de curs valutar aferente aprecierii disponibilităților în valută reprezentând capital social în valută;

d) rezervele constituite din profitul net, existente în sold potrivit ultimului bilanț contabil;

e) diferențele favorabile din reevaluarea patrimoniului pot fi incluse în rezerve și utilizate pentru majorarea capitalului social.

Art. 42. — Orice modificare a nivelului capitalului social al unei bănci este supusă aprobării Băncii Naționale a României.

Art. 43. — Băncile repartizează 20% din profitul brut pentru constituirea unui fond de rezervă, până când fondul astfel constituit egalează capitalul social, apoi, maximum 10%, până în momentul în care fondul a ajuns de două ori mai mare decât capitalul social. După atingerea acestui nivel, alocarea de sume pentru fondul de rezervă se face din profitul net.

Băncile repartizează din profitul brut sumele destinate constituirii rezervei generale pentru riscul de credit, în limita a 2% din soldul creditelor acordate.

Secțiunea a 3-a
Cerințe prudențiale

Art. 44. — La acordarea creditelor, băncile urmăresc ca solicitanții să prezinte credibilitate pentru rambursarea acestora la scadență. În acest scop băncile cer solicitanților

garantarea creditelor în condițiile stabilite prin normele lor de creditare.

Art. 45. — Băncile trebuie să respecte următoarele cerințe prudențiale atunci când acestea sunt prevăzute de reglementările Băncii Naționale a României:

a) nivelul minim de solvabilitate, determinat ca raport între nivelul fondurilor proprii și totalul activelor și elementelor în afara bilanțului, ponderate în funcție de gradul lor de risc;

b) expunerea maximă față de un singur debitor, exprimată procentual, ca raport între valoarea totală a acesteia și nivelul fondurilor proprii ale băncii;

c) expunerea maximă agregată, exprimată procentual, ca raport între valoarea totală a expunerilor mari și nivelul fondurilor proprii;

d) nivelul minim de lichiditate, determinat în funcție de scadențele creanțelor și angajamentelor băncii;

e) clasificarea creditelor acordate și a dobânzilor neîncasate aferente acestora și constituirea provizioanelor specifice de risc;

f) poziția valutară, exprimată procentual în funcție de nivelul fondurilor proprii;

g) administrarea resurselor și plasamentelor băncii;

h) extinderea rețelei de sucursale și alte sedii secundare ale băncii.

Art. 46. — Băncile, persoane juridice române, pot deschide pe teritoriul României sucursale și alte sedii secundare (agenții și altele asemenea) în condițiile prevăzute de reglementările Băncii Naționale a României.

Dispozițiile alin. 1 se aplică în mod corespunzător și în cazul sucursalelor băncilor străine.

Băncile, persoane juridice române, pot deschide reprezentanțe și sucursale sau pot înființa filiale în străinătate, numai cu aprobarea prealabilă a Băncii Naționale a României, conform reglementărilor emise de aceasta.

Art. 47. — O bancă nu poate efectua repartizări din profit pentru dividende, dacă, în urma acestei repartizări, banca înregistrează un nivel de solvabilitate sub cel minim prevăzut de reglementările Băncii Naționale a României.

Art. 48. — Valoarea totală a investițiilor pe termen lung ale unei bănci, în valorile mobiliare emise de o societate comercială care nu este angajată în una sau mai multe din activitățile financiare prevăzute la art. 8, nu poate depăși:

a) 20% din capitalul social al societății comerciale respective; și

b) 10% din fondurile proprii ale băncii.

Valoarea totală a investițiilor pe termen lung ale băncii, în valorile mobiliare emise de asemenea societăți comerciale, nu poate depăși 50% din fondurile proprii ale băncii.

Art. 49. — Valoarea totală a investițiilor unei bănci în valori mobiliare, efectuate în nume și cont propriu, nu poate depăși nivelul de 100% din fondurile sale proprii, cu excepția celor în titluri de stat.

Art. 50. — Împrumuturile acordate persoanelor aflate în relații speciale cu banca sau personalului acesteia, inclusiv familiilor acestora, pot fi permise numai în condițiile stabilite de reglementările Băncii Naționale a României.

*Secțiunea a 4-a***Acționari semnificativi**

Art. 51. — Orice persoană, care intenționează să achiziționeze o participație de cel puțin 5% din capitalul social al băncii, trebuie să obțină aprobarea prealabilă a Băncii Naționale a României, în conformitate cu reglementările emise de aceasta.

Art. 52. — Orice acționar semnificativ, care intenționează să-și majoreze participația sa, astfel încât proporția capitalului social deținut să atingă sau să depășească niveluri reprezentând multipli de 5%, trebuie să obțină aprobarea prealabilă a Băncii Naționale a României.

*Secțiunea a 5-a***Tranzacții interzise**

Art. 53. — Băncile nu pot desfășura următoarele operațiuni:

a) angajarea în tranzacții cu bunuri mobile și imobile. Se exceptează tranzacțiile cu astfel de bunuri necesare desfășurării activității și pentru folosința salariaților, precum și tranzacțiile cu bunuri mobile și imobile dobândite ca urmare a executării creanțelor băncii.

Bunurile mobile și imobile, dobândite ca urmare a executării silite a creanțelor, altele decât cele necesare desfășurării activității și pentru folosința salariaților, se vând de către bancă în termen de un an de la data dobândirii lor. Pentru bunurile imobile, termenul poate fi prelungit cu aprobarea Băncii Naționale a României;

b) achiziționarea propriilor acțiuni sau gajarea lor în contul datoriei băncii. Se exceptează răscumpărarea acțiunilor proprii în vederea reducerii capitalului social, care face obiectul unei aprobări prealabile a Băncii Naționale a României;

c) acordarea de împrumuturi sau furnizarea altor servicii clienților, condiționată de vânzarea sau cumpărarea acțiunilor băncii;

d) acordarea de credite garantate cu acțiunile emise de bancă;

e) primirea de depozite, titluri sau alte valori, când banca se află în încetare de plăți;

f) angajarea în acceptarea de depozite, dacă majoritatea depozitelor provine de la angajații băncii. Se exceptează operațiunile fondurilor de plasament și alte operațiuni financiare bazate pe principiul mutualității.

*Secțiunea a 6-a***Documente contractuale, registre și evidențe**

Art. 54. — Fiecare bancă întocmește și păstrează, la sediul său principal, documente și evidențe, în limba română, cuprinzând:

a) contractul de societate și statutul, precum și toate actele adiționale prin care acestea au fost modificate;

b) un registru al acționarilor săi, potrivit legii;

c) minutele și hotărârile adunării generale a acționarilor;

d) minutele ședințelor și hotărârile consiliului de administrație;

e) registrele și înregistrările contabile care evidențiază clar și corect situația activității sale, explicarea tranzacțiilor și situației sale financiare, astfel încât să permită Băncii Naționale a României să determine dacă banca s-a conformat prevederilor prezentei legi;

f) reglementările proprii referitoare la desfășurarea activității, precum și toate amendamentele acestora;

g) alte înregistrări care sunt cerute potrivit prezentei legi ori prevederilor reglementărilor Băncii Naționale a României.

Documentele prevăzute la lit. a) și f) se transmit la Banca Națională a României, iar documentele reprezentând evidențierea zilnică a înregistrărilor pentru fiecare client al băncii, caracteristicile tranzacțiilor sale cu acel client ori în contul acestuia și soldul datorat clientului sau de către acesta se păstrează la sediul principal al băncii sau la sediile secundare.

Art. 55. — Fiecare bancă întocmește și păstrează la sediul principal sau la sediile sale secundare un exemplar al documentației de credit adecvate și orice informații privitoare la relațiile sale de afaceri cu clienții și cu alte persoane pe care Banca Națională a României le poate prevedea prin reglementări și care se pun la dispoziție personalului autorizat al Băncii Naționale a României, la cererea acestuia.

Art. 56. — Toate operațiunile de credit și garanție ale băncilor trebuie consemnate în documente contractuale din care să rezulte clar toți termenii și toate condițiile respectivelor tranzacții. Aceste documente trebuie păstrate de bănci și puse la dispoziție personalului autorizat al Băncii Naționale a României, la cererea acestuia.

Contractele de credit bancar, precum și garanțiile reale și personale, constituite în scopul garantării creditului bancar, constituie titluri executorii.

De la data investiției cu formulă executorie a contractului de credit, dobânzile se vor calcula în continuare și se vor evidenția de către bancă, în afara bilanțului contabil, împreună cu creditele respective.

*Secțiunea a 7-a***Conturi, situații financiare și controlul acestora**

Art. 57. — Băncile trebuie să țină permanent evidența contabilă, în concordanță cu prevederile legii contabilității și ale reglementărilor specifice date în aplicarea acesteia, și să întocmească situații financiare adecvate, pentru a reflecta în mod corespunzător operațiunile și condiția lor financiară. Evidența contabilă și situațiile financiare ale unei bănci trebuie să reflecte, de asemenea, operațiunile și situația financiară a filialelor, sucursalelor și a celorlalte sedii secundare, pe bază individuală și, după caz, pe bază consolidată.

Art. 58. — Banca Națională a României stabilește reguli privind ținerea contabilității și a bilanțului contabil, care trebuie aprobate în prealabil de către Ministerul Finanțelor.

Băncile sunt obligate să prezinte Băncii Naționale a României situațiile lor financiare constând în elemente ale bilanțului contabil, precum și alte date cerute de Banca Națională a României, la termenele și în forma stabilite prin reglementări.

Art. 59. — Bilanțul contabil al băncilor nu va fi acceptat ca având valabilitate legală de către autoritățile în drept, fără să fi fost verificate și semnate de cenzorii băncii.

Art. 60. — Prevederile art. 58 și 59 se aplică și sucursalelor băncilor străine, atribuțiile cenzorilor fiind îndeplinite de experți contabili, de contabili autorizați cu studii superioare sau de societăți de expertiză contabilă, autorizate să desfășoare această activitate pe teritoriul României.

Sucursalele băncilor străine întocmesc bilanț contabil, care va cuprinde atât activitatea lor, cât și a sediilor secundare subordonate acestora.

Art. 61. — Fiecare bancă va numi un auditor independent. Nu poate fi numit auditor al unei bănci decât o societate de expertiză contabilă, autorizată în condițiile legii să desfășoare această activitate în România.

Auditorul independent:

a) va acorda asistență băncii în ținerea evidenței contabile, în conformitate cu legislația contabilă din România și cu reglementările Băncii Naționale a României;

b) va întocmi un raport anual împreună cu opinia sa, din care să rezulte dacă situațiile financiare prezintă o imagine fidelă a condiției băncii;

c) va analiza practicile și procedurile controlului intern și ale cenzorilor și, dacă consideră că acestea nu sunt corespunzătoare, va face recomandări băncii pentru remedierea acestora;

d) va informa Banca Națională a României cu privire la orice act fraudulos al unui administrator sau angajat, care ar putea avea drept consecință o pierdere de importanță semnificativă pentru bancă.

Art. 62. — Fiecare bancă publică bilanțul contabil, după aprobarea lui de către adunarea generală a acționarilor, împreună cu opinia auditorului independent asupra acestuia, în forma și la termenele stabilite de Banca Națională a României și de Ministerul Finanțelor.

CAPITOLUL X

Transferul de fonduri

Art. 63. — Transferul de fonduri este organizat ca parte a activității bancare, în scopul finalizării decontării și prevenirii riscurilor de neplată. Fiecare bancă poartă răspunderea pentru legalitatea și disciplina transferului de fonduri între sediile sale.

Autorizarea sistemelor de transfer de fonduri și a persoanelor juridice care fac transfer interbancar de fonduri se face de către Banca Națională a României.

Mijloacele de plată scripturale și circuitele de transfer de fonduri se aprobă, în prealabil, pentru fiecare bancă, de către Banca Națională a României, în interesul protejării consumatorului de astfel de servicii și încurajării unor plăți, fără numerar, eficiente.

Art. 64. — În vederea întăririi disciplinei plăților fără numerar și a reducerii costului activității bancare, Banca Națională a României poate autoriza, la cerere, o persoană juridică să funcționeze în calitate de casă de compensații interbancare.

Nici un aranjament colectiv de efectuare a compensărilor reciproce și decontărilor interbancare nu poate funcționa pe teritoriul României fără autorizarea prealabilă a Băncii Naționale a României.

Art. 65. — În afara decontărilor, persoanele juridice prevăzute la art. 64 pot primi, la cerere, autorizația Băncii Naționale a României de a efectua și alte servicii de administrare de fonduri pe termen de maximum o zi lucrătoare, precum și orice alte servicii care ar putea contribui la îndeplinirea scopului prevăzut în actele lor constitutive și în normele lor de lucru.

CAPITOLUL XI

Supravegherea prudențială a băncilor

Art. 66. — Banca Națională a României supraveghează activitatea băncilor, persoane juridice române, și a sucursalelor băncilor străine, pe baza raportărilor de prudență bancară făcute potrivit prezentei legi și reglementărilor Băncii Naționale a României date în aplicarea acesteia, precum și prin inspecții:

— la sediul băncilor, al sucursalelor și al altor sedii secundare din țară și din străinătate;

— la sediul sucursalelor băncilor străine și al sediilor secundare subordonate acestora.

Art. 67. — Inspecțiile la sediul băncii se efectuează de către personalul Băncii Naționale a României, împuternicit în acest sens, sau de către auditori independenți numiți de Banca Națională a României.

În cazul sucursalelor și filialelor băncilor străine, echipele de inspecție pot include și reprezentanți ai autorității de supraveghere din țara de origine a băncii străine.

Pentru supravegherea băncilor române care funcționează în străinătate, Banca Națională a României cooperează cu autoritățile de supraveghere bancară ale statelor respective.

Informațiile referitoare la băncile străine care desfășoară activități în România pot fi furnizate autorităților de supraveghere bancară din țara de origine, numai în condiții de reciprocitate.

Art. 68. — Băncile sunt obligate să permită personalului Băncii Naționale a României și auditorilor independenți, numiți potrivit prevederilor art. 67, care efectuează inspecția, să le examineze evidențele, conturile și operațiunile și să furnizeze toate documentele și informațiile legate de administrarea, controlul intern și operațiunile băncii, astfel cum vor fi solicitate de către aceștia.

CAPITOLUL XII

Măsuri de remediere și sancțiuni

Art. 69. — În situația în care Banca Națională a României constată că o bancă și/sau oricare dintre administratorii, directorii executivi sau cenzorii acesteia se fac vinovați de:

a) încălcarea unei prevederi a prezentei legi ori a reglementărilor sau ordinelor emise de Banca Națională a României în aplicarea prezentei legi;

b) încălcarea oricărei condiții sau restricții prevăzute în autorizația emisă băncii;

c) efectuarea de operațiuni fictive și fără acoperire reală;
 d) neraportarea, raportarea cu întârziere sau raportarea de date eronate privind indicatorii de prudență bancară ori alți indicatori prevăzuți în reglementările Băncii Naționale a României;

e) nerespectarea măsurilor stabilite prin actele de control sau în urma acestora;

f) periclitarea credibilității și viabilității băncii prin administrarea necorespunzătoare a fondurilor ce i-au fost încredințate,

Banca Națională a României poate aplica următoarele sancțiuni:

a) avertisment scris dat băncii;

b) limitarea operațiunilor băncii;

c) amendă aplicabilă băncii, între 0,1 și 1% din capitalul social, sau administratorilor, directorilor executivi sau cenzorilor, între 1—6 salarii medii/bancă din luna precedentă, la data constatării faptei. Amenzile încasate se fac venit la bugetul de stat;

d) retragerea aprobării date conducătorilor băncii;

e) retragerea autorizației băncii.

Art. 70. — Banca Națională a României, în urma constatărilor, poate lua următoarele măsuri:

a) încheierea unui acord scris cu consiliul de administrație al băncii, care să cuprindă un program de măsuri de remediere;

b) obligarea băncii aflate în culpă să ia măsuri de remediere a consecințelor faptelor constatate;

c) instituirea măsurilor de supraveghere specială și de administrare, potrivit dispozițiilor cuprinse în cap. XIII.

Art. 71. — Constatarea faptelor descrise în prezentul capitol, care constituie încălcări ale disciplinei bancare, se face de către personalul Băncii Naționale a României, împuternicit în acest sens de persoanele menționate la alin. 2.

Actele de aplicare a măsurilor și sancțiunilor prevăzute în prezentul capitol se emit de către guvernator sau viceguvernatori, în cazurile prevăzute în reglementările Băncii Naționale a României emise în acest sens.

Art. 72. — Aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. 69 se prescrie în termen de 2 ani de la data săvârșirii faptei.

Aplicarea sancțiunilor nu înlătură răspunderea materială, civilă, administrativă sau penală, după caz.

Art. 73. — Exercițiul dreptului de vot al acționarilor semnificativi, care nu au obținut aprobarea Băncii Naționale a României, conform secțiunii a 4-a din cap. IX, este suspendat.

Banca Națională a României dispune acționarilor semnificativi, prevăzuți la alin. 1, să-și vândă, în termen de 3 luni, acțiunile deținute peste participația aprobată de Banca Națională a României. După expirarea acestui termen, dacă acțiunile nu au fost vândute, Banca Națională a României dispune băncii anularea acțiunilor respective, emiterii unor noi acțiuni purtând același număr și vânzarea acestora, urmând ca prețul încasat din vânzare să fie consemnat la dispoziția dobânditorului inițial, după reținerea cheltuielilor ocazionate de vânzare.

Art. 74. — Constituie infracțiuni și se pedepsesc cu închisoare de la o lună la 2 ani sau cu amendă săvârșirea de către persoanele fizice a faptelor prevăzute la secțiunea a 3-a din cap. I.

CAPITOLUL XIII

Măsuri de instituire a supravegherii speciale și de administrare specială a băncilor

Art. 75. — Banca Națională a României, în calitate de autoritate de supraveghere prudențială bancară, poate hotărî măsuri de instituire a supravegherii speciale și de administrare specială a băncilor.

Secțiunea 1

Măsuri de instituire a supravegherii speciale a băncilor

Art. 76. — Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României poate hotărî măsuri de instituire a supravegherii speciale a băncilor, pentru încălcarea legii sau a reglementărilor prudențiale emise de Banca Națională a României, constatată în urma efectuării acțiunilor de supraveghere și/sau analizei raportărilor băncilor, precum și în cazul constatării unei situații financiare precare. Supravegherea specială se asigură printr-o comisie instituită în acest scop, formată din 5—7 specialiști din cadrul Băncii Naționale a României, dintre care unul va îndeplini funcția de președinte și unul, pe cea de vicepreședinte.

Art. 77. — Atribuțiile acestei comisii se stabilesc de consiliul de administrație al Băncii Naționale a României și se referă, în principal, la:

a) urmărirea modului în care conducerea băncii acționează pentru stabilirea și aplicarea măsurilor necesare remedierii deficiențelor înscrise în actul de control întocmit de organele de inspecție ale Băncii Naționale a României;

b) avizarea actelor de decizie ale organelor statutare ale băncii, referitoare la situația financiară și la încadrarea în reglementările prudențiale, precum și obligarea la suspendarea sau desființarea unor asemenea acte;

c) modificarea reglementărilor proprii ale băncii;

d) limitarea și/sau suspendarea unor activități și operațiuni bancare pe o anumită perioadă;

e) orice alte măsuri care se consideră necesare pentru remedierea situației băncii.

Comisia de supraveghere specială nu se substituie conducerii băncii.

În perioada exercitării supravegherii speciale, adunarea generală a acționarilor, consiliul de administrație și conducătorii băncii nu pot hotărî măsuri contrare celor dispuse de comisia de supraveghere specială.

Membrii comisiei de supraveghere specială au acces la toate documentele și registrele băncii, fiind obligați să păstreze secretul privind operațiunile bancare.

Art. 78. — Comisia de supraveghere specială prezintă rapoarte periodice consiliului de administrație al Băncii Naționale a României asupra situației băncii.

În funcție de concluziile rezultate din aceste rapoarte, consiliul de administrație al Băncii Naționale a României hotărăște asupra încetării sau continuării supravegherii

speciale, fără a se depăși însă o perioadă mai mare de 120 de zile de la instituirea măsurii de supraveghere specială.

În cazul în care în activitatea băncii se constată în continuare deficiențe grave, consiliul de administrație al Băncii Naționale a României poate hotărî, de la caz la caz, trecerea la măsuri de administrare specială a acesteia.

Secțiunea a 2-a

Măsuri de administrare specială a băncilor

Art. 79. — Măsurile de administrare specială a băncii se pot dispune în situația în care Banca Națională a României constată sau este sesizată cu privire la următoarele situații:

a) măsurile de supraveghere specială nu au dat rezultate într-o perioadă de până la 120 de zile;

b) există date certe care conduc la concluzia că banca va deveni insolubilă în următoarele 90 de zile.

Valoarea activului și pasivului băncii se calculează în conformitate cu procedurile de evaluare prevăzute în reglementările Băncii Naționale a României.

Pentru determinarea valorii activului și pasivului unei bănci la o dată ulterioară, se vor lua în considerare și veniturile și cheltuielile anticipate ale acesteia până la data respectivă.

Art. 80. — Activitatea de administrare specială este efectuată de un administrator special, stabilit de consiliul de administrație al Băncii Naționale a României. Administratorul special poate fi și o persoană juridică specializată, constituită conform legii.

Art. 81. — Administratorul special preia integral atribuțiile consiliului de administrație al băncii supuse regimului de administrare specială.

Pe perioada aplicării administrării speciale se suspendă dreptul de vot în privința numirii și revocării administratorilor și dreptul la dividende al acționarilor, activitatea consiliului de administrație și a cenzorilor, precum și dreptul la remunerație al administratorilor și cenzorilor.

Administratorul special înștiințează, de îndată, compartimentele din cadrul băncii, precum și sediile secundare ale acesteia cu privire la luarea unor astfel de măsuri.

Administratorul special administrează banca stabilind condițiile optime pentru conservarea activelor și încasarea creanțelor în interesul deponenților și al altor creditori.

Un anunț privind instituirea administrării speciale se publică în Monitorul Oficial al României și în mai multe ziare de circulație națională.

Art. 82. — În termen de 45 de zile de la numire, administratorul special prezintă un raport scris consiliului de administrație al Băncii Naționale a României cu privire la starea financiară a băncii și posibilitatea redresării situației acesteia din punct de vedere al siguranței financiare și anexează documente referitoare la evaluarea activelor și pasivelor băncii, situația recuperării activelor, costul menținerii activelor și situația lichidării debitorilor.

În termen de 15 zile de la primirea raportului administratorului special, consiliul de administrație al Băncii Naționale a României decide asupra prelungirii activității administratorului special, pe o perioadă limitată, sau retrage

autorizația și sesizează instanța competentă pentru declanșarea procedurii de lichidare a băncii.

Administratorul special, a cărui activitate a fost prelungită, prezintă periodic evaluarea situației financiare a băncii.

Dacă consiliul de administrație al Băncii Naționale a României constată, pe baza informărilor administratorului special, că banca s-a redresat din punct de vedere financiar și se încadrează în parametrii de supraveghere prudențială stabiliți prin lege și prin reglementările Băncii Naționale a României, măsurile de administrare specială vor înceta și banca își va relua activitatea sub controlul organelor sale statutare.

CAPITOLUL XIV

Căi de contestare

Art. 83. — Actele emise în aplicarea prezentei legi pot fi contestate în termen de 15 zile de la comunicarea acestora la consiliul de administrație al Băncii Naționale a României, care se pronunță prin hotărâre în termen de 30 de zile de la data sesizării.

Hotărârea consiliului de administrație poate fi atacată la Curtea Supremă de Justiție, în termen de 15 zile de la comunicare.

CAPITOLUL XV

Dispoziții tranzitorii

Art. 84. — Băncile și sucursalele băncilor străine, autorizate la momentul intrării în vigoare a prezentei legi, sunt considerate că dețin o autorizație emisă potrivit prevederilor prezentei legi.

Art. 85. — Cererile de autorizare nesoluționate la data intrării în vigoare a prezentei legi și care nu sunt conforme cu prevederile acesteia pot fi retrase și prezentate din nou de titularii cererilor, în conformitate cu prevederile acestei legi.

Art. 86. — Pentru băncile, persoane juridice române, și sucursalele băncilor străine, ale căror organizare, administrare, situație financiară și operațiuni nu sunt conforme cu cerințele prezentei legi sau cu reglementările date în aplicarea acesteia, Banca Națională a României stabilește, prin reglementări sau ordine, perioada în care acestea trebuie să se încadreze în prevederile prezentei legi.

CAPITOLUL XVI

Dispoziții finale

Art. 87. — Toate autorizațiile emise și cele în vigoare se evidentiază de către Banca Națională a României în registrul bancar, care este accesibil permanent publicului.

Art. 88. — Băncile pot să organizeze o asociație profesională, care să le reprezinte interesele colective față de autoritățile publice, să studieze probleme de interes comun, să promoveze cooperarea, să informeze membrii asociației și publicul și să organizeze serviciile de interes comun. Asociația profesională a băncilor colaborează cu Banca Națională a României.

Separat sau în cadrul asociațiilor profesionale, băncile vor putea să-și organizeze un corp propriu de executori, a

căruia activitate va fi strict legată de punerea în executare a titlurilor executorii aparținând băncilor.

Statutul acestui corp de executori va fi aprobat prin ordin al ministrului justiției.

Art. 89. — Prin hotărâre a Guvernului și cu avizul Băncii Naționale a României, se poate aproba desfășurarea, de către bănci, a unor activități de finanțare pentru stimularea întreprinderilor mici și mijlocii, pentru restructurarea, modernizarea și privatizarea societăților comerciale, precum și pentru susținerea și stimularea exporturilor, dezvoltarea infrastructurii și a altor utilități de interes public.

Sumele necesare desfășurării activității de finanțare, prevăzute la alin. 1, pot fi asigurate din fondurile publice și de către băncile respective prin acorduri de împrumut cu instituții financiare române sau străine, precum și din mobilizarea unor resurse de pe piața internă sau internațională de capital, putând fi garantate de statul român, prin Ministerul Finanțelor.

Băncile care desfășoară activități de finanțare în conformitate cu prevederile alineatelor precedente sunt scutite, corespunzător activităților respective, de plata impozitului pe profit, precum și de distribuirea și de plata dividendelor și a impozitului pe dividende, sumele respective fiind destinate majorării fondului lor de rezervă.

Art. 90. — Instituțiile, altele decât băncile, abilitate prin lege să desfășoare activități bancare, se supun autorizării, supravegherii prudențiale și reglementărilor Băncii Naționale a României.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților și de Senat în ședința comună din 19 februarie 1998, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ANDREI IOAN CHILIMAN

p. PREȘEDINTELE SENATULUI
CRISTIAN DUMITRESCU

București, 5 martie 1998.
Nr. 58.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

pentru promulgarea Legii bancare

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea bancară și se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

București, 4 martie 1998.
Nr. 86.

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 447/1997 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor

Guvernul României hotărăște :

Art. I. — Hotărârea Guvernului nr. 447/1997 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 197 din 18 august 1997, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 7 alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Numărul maxim de posturi este de 1.316, exclusiv demnitarii.“

2. Articolul 7 alineatul (3) va avea următorul cuprins:

„(3) Ministerul Finanțelor funcționează cu un număr de 7 secretari de stat și un subsecretar de stat.“

3. Articolul 9 alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 9. — (1) Atribuțiile, sarcinile și răspunderile secretarilor de stat, secretarilor executivi, subsecretarului de stat, secretarului general și ale celuiilalt personal din aparatul propriu al Ministerului Finanțelor și din unitățile sale teritoriale se stabilesc, în conformitate cu structura organizatorică prevăzută în anexa nr. 1 la prezenta hotărâre, prin regulament de organizare și funcționare, aprobat prin ordin al ministrului finanțelor.“

Art. II. — Anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 447/1997 se înlocuiește cu anexa la prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU

VICTOR CIORBEA

Contrasemnează:

Ministrul finanțelor,

Daniel Dăianu

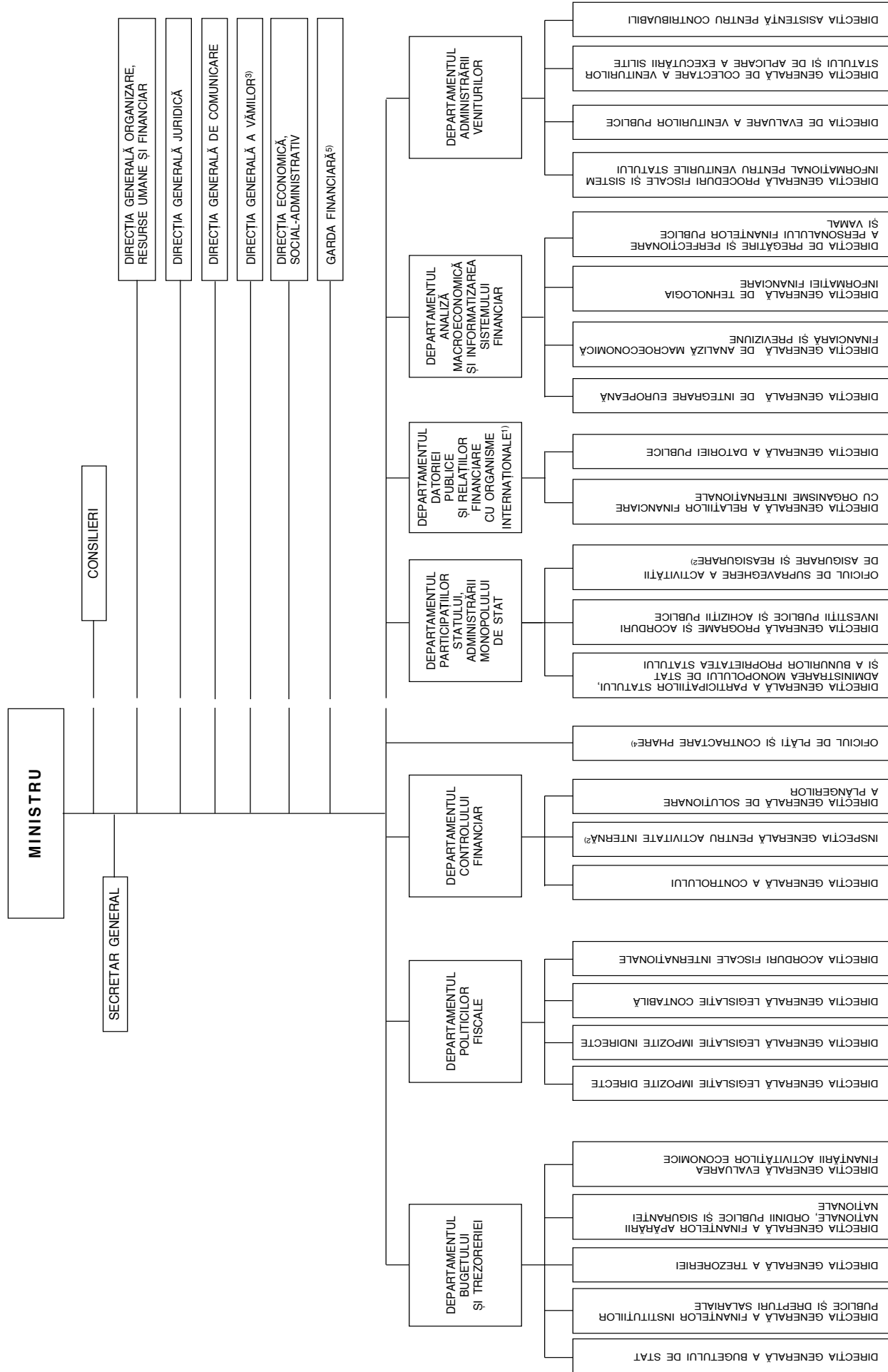
Ministru de stat,

ministrul muncii și protecției sociale,

Alexandru Athanasiu

București, 12 martie 1998.

Nr. 131.

1) Coordonatorul departamentului îndeplinește și funcția de președinte al Comitetului interministerial de garanții și credite de comerț exterior.

2) Funcționează la nivel de direcție generală.

3) Funcționează conform Hotărârii Guvernului nr. 147/1996, cu modificările ulterioare.

4) Funcționează la nivel de direcție generală și este condus de un subsecretar de stat.

5) Activitatea Garzii financiare este coordonată de comandamentul garzii, condus de un secretar de stat.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

OFICIUL ROMÂN PENTRU DREPTURILE DE AUTOR

DECIZIE

pentru avizarea funcționării ca organism de gestiune colectivă a drepturilor conexe în domeniul muzical a Uniunii Producătorilor de Fonograme din România „UPFR“

În temeiul art. 138 lit. b) din Legea nr. 8/1996,
constatând îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 124, 125 și 127 din legea sus-citată,

directorul general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor d e c i d e :

Articol unic. — Se avizează funcționarea ca organism România, denumită prescurtat *UPFR*, având sediul în de gestiune colectivă a drepturilor conexe în domeniul București, șos. Pantelimon nr. 111 A, sectorul 2, începând muzical a Uniunii Producătorilor de Fonograme din cu data de 24 martie 1997.

Directorul general al Oficiului Român
pentru Drepturile de Autor,
Constanța Moiescu

București, 24 martie 1997.
Nr. 5.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 668.55.58 și 335.01.11/4028.